

MIGRA FÖRLAG

Ansiktet i händerna

EN BERÄTTELSE OM STROKE

Jane Morén

Ansiktet i händerna

Ansiktet i händerna

EN BERÄTTELSE OM STROKE

Jane Morén

MIGRA FÖRLAG

Tidigare böcker av Jane Morén:
Kaneltimmen, Migra Förlag 2007

© Författaren
Foto: Jane Morén
Grafisk form: Ingrid Sillén
Tryckning: Taberg Media Group, Stockholm 2011

Migra Förlag
Magnus Ladulåsgatan 19
118 65 Stockholm
08-658 40 10 • www.migra.nu • info@migra.nu

ISBN 978-91-979042-3-0

jag hade livet i min hand
plötsligt rullade det bara ut
bort under en möbel
långt in i en gång
det var så konstigt
plötsligt kunde jag inte koka kaffe

DEL I

När du stängde av teven
på kvällen den 13 april
lyckades nå sängen
nu dör jag hade du tänkt
sen blev det svart

ett hårt slag säger du
en oväntad kospark under ditt grålockiga hår
allt började med hjärtat som tappade fart
blodet som samlades i klumpar

kramp
när syret tog slut
centrifugalkraften
och hur du höll dig i möblerna
svärtan och färgblixterna
och röda trådar som skrumpnar vita på sekunder

en spark av döden men du höll dig kvar
vaknade på örngottet med mormors initialer
precis som vanligt
men något var fel

väldigt fel
det är så konstigt allting
sa du när du ringde
morgonen den 14 april
klockan var tio över nio
jag kan inte koka kaffe sa du

★

blåa sjukhusdraperier rör sig i vinden från fönstret
han kastar skinnjackan över stolsryggen
känner du igen mig?
det är tyst
inget svar
blåa draperier som rör sig i vinden från fönstret
han försöker några gånger ser bort mot mig
vi ser på varandra
rakt i ögonen uttrycker vi allt på en sekund
vuxna barn från 60-talet
de oändligt många sönerna och döttrarna
barnen till alla dessa gamla föräldrar
en sekund delar vi allt när jag hastar förbi
tar mer servetter vid handfatet
stoppa fickorna fulla
som min hamster Trille gjorde med fröna
för att ha i dåliga tider på 70-talet
det är dåliga tider nu
det är hemskt dåliga tider
ändå bättre än det kunnat vara

min mamma kan prata
röra ena handen
jag håller den

tills hon somnar utmattad efter röntgen där hon kräktes
det var en infarkt säger Lina
sjuusköterska
blå ögon
vetefärgat tjockt hår

himlen därutanför sjukhusfönstren här på femte våningen
är spygul
Eyjafjallajökull har fått ett utbrott
Island badar i aska
den driver hitåt
jag ser det bakom henne

hon har fina naglar
förklarar för mig
jag försöker höra hennes röst men hör mest diskmaskinen
där vi stannat i korridoren
de barndomsbekanta ljuden från sjukhusvistelser
jag hatar

de blå draperierna rör sig i vinden från fönstret
faller ner som tunga armar
när fönstret stängs
sonen och jag möter varandras blickar i gliporna

vi sitter tysta
ser på våra mammor
hans pratar inte
min sover

★

solen lyser så fruktansvärt starkt och vackert in här
på femte våningen i Niva*
S:t Görans kyrkspira sträcker sig rakt upp i himlavalvet

är blomman riktig frågar mamma om den lilla plastblomman
i fönstret
nej inget är riktigt längre
bara du vill jag skrika
jag äter inte jag dricker inte jag sitter som sten vid din bädd
vi är tysta mest

behöver inte säga något
vet redan vad vi tänker
kämpar med dörrar
ordet avsked får inte ens tänkas
gråt och snor och ett stämjärn som bryter upp mitt bröst

* Neurologisk Intensivvårdsavdelning

så fort jag ser på dig
kyrkokörer
hela himlavalvet sänker sig och höjer sig
som en hjärtklaff

jag sliter med en dörr som inte får öppnas
minuterna i vårt nya liv
timmarna nu är allt vi har
de krälar som sniglar vid din bädd
du sover med öppen mun
blågardinerna runt din bädd
tunna väggar som ständigt ger efter
inget att luta sig emot
bara sitta här
på ett kiskydd i en brun besöksfåtölj
håller din trasiga hand
alla bandagen med mörka fläckar i gammgult
blåmärkeslila
gasbinda

våta lovikkavantar
när jag stod längst ute på skolgården i mellanstadiet
blöta trådar i min gom
galla på tungan

hulkar
det regnar över mig
som allhelgona på kyrkogården
hämtar fler servetter

vi ser ibland på varandra
när jag spritar händerna
när jag går hem från avdelningen
när han går hem och jag är kvar
hans mamma ligger i fosterställning
ansiktet som en mask
klockan tickar
vi sitter båda här
med våra gamla mammor

★

i Europa kommer flygresenärerna ingenstans
de lägger ansiktet i händerna
förtvvlade
sjunker ihop mot pelare
utmattade
det finns inga motorer som kan flyga genom vulkanaska
utan att stanna

utan att falla som bomber ner mot jordskorpan
du kommer heller ingenstans
din vänstra kroppshalva har ingen kontakt med ledningen
du flämtar tungt när allt står klart för dig
du kommer ingenstans för egen maskin
ditt hjärta går upp i dubbel hastighet
metervis av EKG-kurvor rullas ut
febrila experter
akutrummets virrvarr av sladdar och människor
och jag i ett hörn bredvid

på tredje dagen är du lugnare
jag har skaffat dig en egen telefon
din livlina
du ligger i sängen
kommer ingenstans utan oss
eller personalen
tappar ofta bort larmknappen bland kuddarna

utanför ditt fönster: kyrkspiran och askmolnet vi inte ser
men som stannat Europa

★